

عنوان مقاله:

آینده کشاورزی فاریاب: بقاء یا فناء

محل انتشار:

نشریه برترین های آب و آبیاری، دوره 1، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

امیر اسلامی - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس

کامران داوری - مدیر کارگروه محیط زیست، آب، کشاورزی و منابع طبیعی اتاق فکر استان خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

وزیر نیرو در مردادماه ۱۳۹۴ اعلام کرد: «در آمار مصرف آب بخش کشاورزی نباید تشکیک ایجاد کرد، بطوریکه در حال حاضر میزان مصرف آب در این بخش ۸۵، ۹۰ و ۹۲ درصد اعلام می شود که این مسئله در ماهیت بحران تغییری ایجاد نمی کند». در واقع اگرچه بخش کشاورزی حدود ۹۰ درصد از حجم آب تخصیص داده شده را مصرف می کند؛ اما نگاهی اجمالی به گذشته ی این بخش، نشان می دهد که توسعه پدید آمده در بخش کشاورزی مسلمانا یک شبه نبوده و نتیجه ی یک نگاه کلان، تفکر جمعی و اتفاق سراسری و یکپارچه در کشور بوده است. البته در اکثر مواقع این توسعه مورد تشویق و یا حتی حمایت نیز واقع شده است. ضمنا باید یادآوری نمود که از دوره ی ممنوعه شدن دشت ها، مجوز جدیدی برای بخش کشاورزی صادر نشده است. با این حال، آیا درست است که در حال حاضر و با پدید آمدن بحران کمی و کیفی منابع آبی در کشور، انگشت اتهام به سمت بخش کشاورزی گرفته شود؟ و آیا عادلانه است که کشاورزان را مقصران اصلی این بحران بدانیم و حتی کار به جایی برسد که از آن ها به عنوان «قاتلین آب» یاد کنیم؟ ما هم مانند وزیر محترم نیرو تاکید می نمایم که نباید به دنبال مقصر بود و می بایست چاره ای اندیشید تا از روند رو به رشد خسارات جلوگیری به عمل آورد. ذکر این نکته هم ضروری است که نباید اقلیم خشک کشور فراموش شود. در چنین اقلیمی، مصرف آب در ایران برای کشاورزی فاریاب به همین اندازه است و از آن نیز کمتر نخواهد شد. در عین حال، راه حل جدی صرفه جویی آب نیز در همین بخش است؛ بنابراین از یک طرف با یک پارادوکس روبرو هستیم و از طرف دیگر چاره ای هم به جز صرفه جویی آب نداریم و فرصت پیش رو بسیار اندک است. پس تصمیم گیردر این خصوص بسیار پیچیده بوده و چنانچه همه ی جوانب امر (به صورت تصویرکلان) دیده نشود فاجعه ای بدتر از وضعیت حال حاضر پیش رو خواهیم داشت.

کلمات کلیدی:

مصرف آب، کشاورزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1546736>

